

Лоша до доказване на ПРОТИВНОТО

от Мариела Костова

Действащи лица: Мая
Кремена
Станислав/Стенли/
Николай Борисов

Жена на тридесет и шест.Хубава,запазила милувката на младостта върху лицето си.Жизнена,слаба с игрив пламък в очите.Кестенявата и коса танцува небрежно и модно,допълвайки джинсите и размъкнатия пуловер,които общо взето са знамена на протест срещу отиващата си младост.Забелязват се ненатрапващи бижута,като успешен аксесоар на представящата се женственост на една непримирима и търсеща жена.Това е Мая.

Влиза забързано в стаята. Мята нервно чантата си върху един стол,събува обувките си,разлива се уморено на съседен стол и съзерцава минута ,две в пространството.След това бавно започва да разтрива стъпалата си.

Звъни GSM. Троснато затваря без да вдига. Пак звъни след малко. Вдига и ядосано изстрелва:

- Мая- - В момента не мога да говоря!
търпение Малко след това звънва стационарния телефон.Видимо загубила
- Мая- Мая вдига и троснато произнася:
-Ало!
-Да?
-А!! Здравсти! Най-малко теб очаквах да чуя! /Видимо заинтригувана и
радо
- Стна,сменя настроението./
- Ей, човек, изгуби се! Как си?
  - Знам,знам! Помня разбира се! Още ли си в Сан Диего? Как е ?
  - Радвам се за теб ,наистина!
  - Тук ли ? Нали помниш:„Живота тече ,като бира с изтекъл срок” / изтананиква го/
  - Абе, какво да ти кажа ,все още чакаме политиците да се нападнат....
Те пък ящни излязоха.....
  - Аааа дааа,..... това да! Европеизираме се,разгръщаме се,нови хоризонти за.../прави жест с ръка/ крадене /промърморва го тихо ,като на себе си/
  - Не,не ,нищо! Казвам, тук е едно разгръщане,едно поглъщане,чак да ти дойде до повръщане./ жест на тих смях/
  - Както и да е! Много се радвам ,че те чух!
  - Кой стенли? А, брат ти. Станислав? Почти не го помня. Той не движеше много с нас. Кога ще идва? Няма проблем! Разбира се ,че

ще отседне у нас! Нямах проблем ,бе човек! Колко ще се наложи да го търпя?/шеговито/ Колко?! / прави възмутен жест/ Не бе, няма проблем! Малко е разтегливо..... После...,той сам ще избяга!Кой е оставал с мен за дълго?!/Смях/

- О,кей ,о,кей! Бъди здрав! Ще се чуваме! Ще му тегля ушите ако трябва!

Затваря телефона и започва да си удря главата в една възглавница на канапето и да вика сподавено. Изправя се!

- Е, голяма патка съм! Оперена,патка ,перната! / Сипва си сок/ Кой знае ,тоя дето ще ми се натресе,той пък що за птица е?! Надут задграничен петел!

През това време се звъни на вратата. Отивайки натам: - Остава само един птичи грип да си лепнем и всичко ще ни е на шест!

Отваря и се запътва отново към хола.

Очевидно е ,че това посещение е твърде обичайно,така да се каже постоянното присъствие и не заслужава да бъде удостоено с някакво специално внимание,тъй като влиза в графата „Този е наш човек”или „Полуобитател на къщата”. Поведение на близост към твърде позната персона.Въпросната новодошла персонае жена,приблизително на възрастта на Мая. Модерна ,с къса ,нахакана прическа боядисана в ярко червено. Палави ,играещи и живи очи,които не пропускат нито един детайл.Бъбривка и всезнайка,която завежда всички новости в блока и квартала. Безгрижна, абонирана за Софийските клубове и дискотеки.Търси си богат приятел, в краен случай и съпруг.

Това е Кремена. И е приятелка на Мая от ученическите години.

Кремена- -Как сме днес? По-малко надупени или повече надупени?

/Възмутено –въпросителен поглед от Мая/

Креми- -Така де ,виждам ,че пак си станала с д-то нагоре.

Мая- - По рождение съм с д-то нагоре / философски/ - Седалищно бебе.

Креми- - Ааа,/много разбиращо/ Това изцяло обяснява нещата! По някога се чудя не

се ли уморяваш да бъдеш дръпната лошотия?

Мая- - Аз ли съм лошотия?! / настървено/ Сигурно,защото един се опитваше

да ме

яха цели двайсет минути в тролея и пропусна да се извини,вероятно аз

тряб

ваше да му се извиня,за да бъда готина...?!

Креми- -Е, голяма работа! / Сипва си сок/

Мая- - Или може би трябва да се усмихвам любезно,на ония турук от четвъртия

етаж

който всяка сутрин влиза със запалена цигара в асансьора и ме умирисва

на

коч!

Креми- - Много издребняваш!

Мая- - Глупости! Аз съм широко скроен човек. Изобщо не ми прави
впечатление,че
един таксиметраджия ме вози за пет лева ,а друг ме връща по същия
маршрут
за десет. Ама това са дреболий. Тях изобщо не ги виждам!/ Саркастично/
/ Прави си сандвич/ - Не виждам и продавачките,които все за нещо ми се
ка
рат и ми вменяват, че съм досадна претенция ,само защото съм задала
някой
повече. Обаче, голяма работа! Свиркам си!
Креми- Излиза ти пяна от устата.Ще накапеш с плюнки сандвичите и няма да
стават
ядене.
Мая- -Да, то сандвичите са най-важни! Абе гледай какво става ,бе човек!
ти по - Абе.../Поглежда я /...дай ми тия ,твоите очила марка „непукист”,че и
чваш да ме дразниш.
- Хората света окрадоха! И това ,което имаше за крадене и което нямаше
и
него откраднаха! За всеки случай! Като се сетят после да не е късно!
/ Слага сандвичите на масата и започва да прави салатата.Кремена се е
разположила на дивана
Креми- - Крало се е и пак ще се краде! Там ,където е текло пак ще тече т.е. ще
се кра
де! Туй що краде не се гаси...../ хили се / И изобщо,ти не разбра ли ,че
това
е положението? Въпросът е ,ти дали ще можеш да откраднеш и колко
ще
откраднеш. / Надига се / -Аз ,сега ако имам възможност,като стой та
гледай
ще свия от държавата.
Мая- - Айде ,стига глупости!
Креми- - Глупости ,ама не са!Я ти ,пиле шарено,кажи ми ако си на някоя
службица
и около теб всички бъркат в медаца,ти няма ли да побръкниш малко?
Мая- - Най-вероятно ,не!
Креми- - / Отсечено/ Хе,хе,хе ! Ще сложиш Донкихотовските доспехи.....Най-
вероят
но / натъртено/
Мая- - Може би –да!
Креми- - И ще бъдеш същия идиот ,шемо ! В очите на другите.
Мая- - Я, престани! Като ме сложат да крада ,ще му мисля.Ама няма да ме
сложат!
/ Слагат салатата и сядат на масата/
Мая- - И не е проблема само в яденето , така де краденето.

- Креми- - Май си гладна. Не ,че едното нама общо с другото. И къде още се простира проблемът? Ама гледай по- сбитичко да ми го обясниш,че се чувствам,като в час на класния.
- Мая- - Нещата са изпуснати още в основата. Днес,/прегльща/ идва един излъскан господин в училище и ми казва: „Знате ли кой съм аз” , „Нямам честта” – му отвърщам.Оказва се ,че е родител. Ще трябва да сте твърде зает ,щом три години не намерихте време да се вестнете в училището на сина си?! После ми обясни,колко е велик,не пропусна да ме информера,че всичко по него е Версаче,даде ми да разбере ,че времето му е пари и разговорът му с мен е загуба на доста пари????!!!, но върха на сладоледа беше,когато ми обясни,че неговата генеално дете, не разбира уроците,защото не се преподавало така?! И тъкмо наострих уши да чуя успешната методика на преподаване по български език и литература,когато,о,изненада,той нямаше представа! Но знаеше ,че трябва да дойде и да наплюе някой,за да му олекне ,че пропуска да бъде баща.
- Креми- / Лакомо яде и поклаща глава в знак на съпричастност/
Мая- - И като имаш предвид ,че тоя беше третия такъв екземпляр за деня..... Първата беше една майка ,която пак от висотата на материалните си възможности,нареди да се сменят тоалетните в училище ,защото нейното дете било свикнало на неznam какво. А вторият беше един баща ,който връхлетя в класната стая по време на час и заповеднически,забравяйки да се извини за безпокойството или да поиска разрешение,нареди на сина си да излезе,че имал нещо да му казва. Цял ден мога да ти разказвам.
- Креми- - Ти пък защо се връзваш?
Мая- - Имам чувството,че някои хора минават през училището,за да изплюват собствените си комплекси и си тръгват облекчени....
- Креми- - Като след изсиране.
Мая- - Примерно. / Смее се/ Някакви полирани богаташчета обясняват на учителите как да преподават,учителите пък бичат частно ,като застрахователи и бистрят политиката , политиците пък въртят далавери , а далавераджийите.... то май само те си вършат работата в тази държава.
- Креми- - Браво ,много добре го каза! / избърсва се със салфетка/ Свърши ли часът по всичко? Я си гледай живота!И да не ти пука! Днес ще излизате ли с Николай?
- Мая- / Дояждайки/ - Тъхъ. След час трябва да ме вземе.
Креми- - Апропо,той също е излъскано богаташче ,но излизаш с него.Малко е надут пуяк, но излизаш с него...Бих казала,че е меркантилен ,но излизаш с него...
/ Мая гледа в една точка/
Креми- - И така трябва!! Много е готин външно!Вътрешното му,то не се вижда от пръв поглед.Пък и паричките му някак замъгляват ситуацията.

- Мая- - Не съм с него заради парите му и ти много добре го знаеш. Освен това се държи с мен много хубаво. Глези ме,излизаме,прави ми приятни изненади ,галантен е.
- Креми- - Забрави да споменеш „Разбира ме „, но това мирише на нафталин ,така че забрави.
- Мая- - Не, сериозно! Понякога си мисля,че за него аз съм само някакъв аксесоар към перфектния му костюм.
- Креми- - О, не се заблуждавай,скъпа. Ако беше така щеше да си избере някоя двадесет годишна. После, дори и да те приема ,като някаква вещ,като табуретка,например,какво значение има ако табуретката е с маркова дамаска. / Патетично/ :-Табуретка ,но с маркова дамаска!
/ Мая я замерва с една възглавница/
/ Звъни се/
- Мая- - Ето го . / Става да отвори/
- Креми- - Идвайки, съвсем случайно чух ,като говореше по телефона, че някой ще идва при теб?
- Мая- - Голяма клюкарка си! Този някой ще дойде утре,а това вероятно е Николай. / Отваря/
На вратата се очертава фигурата на красив ,висок мъж. Елегантен с бизнес вид. Носи кожена бизнес чанта. Излъчва състоятелност. Подава букет рози на Мая .Целува я.
- Креми- - Знаеш ,че поти винаги съм тук ,можеш да прежалиш един букет и за мен.
- Николай- - Следващия път ще имам предвид. Дами ,как е настроението? Време е за малко социални контакти,за нещо обещаващо.
- Мая- - / Към Кремена/ - Преведено това означава,че е време за купон. / Застава пред Николай и гледайки го в очите /- Ние плебеите Така му викаме и докато танцуваме и се кефим се изпотяваме. Предсавяш ли си?
- Креми- / Вмъква иронично/ - Простаци.
- Мая- - Но като знам къде отиваме едва ли ще се изпотя. Най-много ортикарий да получа.
- Николай- - Ако добре те разбирам,искаш да кажеш,че моите приятели те отекчават?
- Мая- - приятели? Скъпи,малко се изхвърляш. Бизнес партньори звучи по – неизмъчено.
- Николай- - Искаш да се заяждаш? Добре. Не разбирам обаче,защо трябва вечно да иронизираш,критикуваш и недоволстваш. Хората ще те възприемат ,като лоша и дръпната. Трябва повече дипломатичност.
- Мая- - Повече дипломатичност?! / Заканително с тон предвещаващ тирада/
/Кремена зад гърба на Николай дава знаци с ръце: Стоп,стига,престани/
- Аз от ежедневна дипломатия съм се докарала до душевна епилация.
- Николай- - Ма ти Темида за целия свят ли искаш да бъдеш?
- Мая- / Взима под внимание жестовете на Кремена/- Няма значение. Не! Не искам. Просто съм седалищно бейби. / Отива да се облича/
- Николай- / Неразбиращо към Кремена/ - Какво е?

- Креми- - А, нищо! Генекологични въпроси. Травма от детството. Кажете сега как я караш? / Овърта се около него, кокетничи/
- Николай- - Нищо интересно. Работа ,сделки ,главата ми гори.
- Креми- - Е, хайде сега. А парфюма ти е страхотен! Направо пожар може да направи!
/ Николай се усмихва/
- Николай- - Ти си все такава палавница. Колко нещастници попаднаха под клещите ти?
- Креми- - Нищо интересно. Виж, някое твое приятелче би ме накарало да вложа старание.
- Николай- - Ще помисля по въпроса. / Провиква се / - Мая, ще вечеряме с едни познати. Важно е да те харесат. Имай го предвид при избора на дрехи.
- Мая- - / Провиква се от другата стая / - Ще си сложа златната кашка ,любими.
- Николай- / Жаловито към Кремена/- виждаш ли сега ,как приема нещата?!
GSM-ът му извънхва
- Борисов? Да! Да. Ще трябва да се видим за половин час. Ела в офиса.
/ Мая излиза готова ,облечена в спортно-елегантен костюм, изглеждаща прекрасно/ - Мая, мила, възникна нещо. Ще отнеме най-много час Ще дойда да те взема.
- Мая- - защо ли не се изненадвам?!
- Николай- - Не започвай! Знаеш как е. Прояви разбиране.
- Мая- - / Иронично/ - Ама ,разбира се ,че ще прояви разбиране. Аз кога не съм проявявала?! / Троснато/- Изобщо няма да те чакам тук! / Грабва си чантата и тръгва/
- Николай- - Къде отиваш?
- Мая- - Където си искам! Има телефони! Ще ми свирнеш и кученцето ще дотичка. / Тръшва вратата/ Николай също тръгва. Кремена взема още един сандвич и тя излиза.
-

Мая седи на една маса и пие чай.заведението е тип самообслужване. Погледът и се рее неангажиращо. Доближава я симпатичен мъж,не красив, по-скоро готин,спортно облечен,с дънки,модна фланела,спортно яке и шапка с козирка. Преметнал е малък сак през рамо.

- Стенли- / С широка усмивка/ - Здравейте ,свободно ле е ?
- Мая- - / Резервирано/ - Да!
Тиой си оставя чантата и отива да си вземе нещо за хапване. Връща се със сандвич и чай. Сяда и отново се усмихва. Кратко мълчание.
- Стенли- - Доста е шарено тук. / няма отговор ,само поглед/ - Аз обичам да сядам на някое оживено място и да наблюдавам хората. / Мълчание/ - Много е забавно! Освен това обичам да си общувам. Винаги е приятно да побъбриш с някой.
- Мая- - Вижете, ни искам да бъда груба,но не ми е приятно да бъда част от вашия психологически експеримент.
- Стенли- - Ставаше въпрос за най-обикновено бърбрене. Доста сте мнителна. / С усмивка/

Мая- - Не съм в настроение да си бърбля с Вас.
Стенли- - В настроение сте. Просто не го знаете. Умирате от желание да си побърбите с някой ,но не си признавате.
Мая- - Браво! Как прозряхте?! Днес не ми е дан! Последното ,което ми трябва е да се чувствам задължена да слушам психо-лекциите на някой непознат. Така ,че вземете си колекцията с усмивки и се преместете ееееей там.
Стенли- - Не мога. От тук ъгъла на видимост е най-добър. Освен това имате чудесна възможност да ми разкажете какво Ви мъчи? Аз мога да бъда добър слушател.
Мая- - Шегувате се!
Стенли- - Приемете го ,каточас при психоаналитик. Аз съм Вашият случаен психоаналитик.
Мая- - Помоооооц. / Става ,взема си чантата и тръгва. Отдалечавайки се усмихва./
Стенли- - Усмихвате се . Виждам.
Мая- - /Без да се обръща/- Не виждате. Самонадеян оптимист!
Стенли- - Едно на нула за мен.
/ Междувременно Мая вдига GSM си/
Мая- - Идвам!

Вратата на апартамента се отключва отвън.Отваря се. Светва лампа. На входа се очертават фигурите на Мая и Николай.

Николай- - / Гальовно/ - да те писпа ли с чаша мляко и мед .... или може би чаша Хенеси?
Мая- - Смъртно уморена съм. / целува го бързичко/ - Ще се чуем утре.
Николай- - Беше неотразима. Много те харесаха.
Мая- - Браво на мен. / Отекчено ,уморено/
Николай- - До утре! / Целува я и тръгва/
Мая влиза ,сипва си чаша мляко и се стоварва на фотьойла.Отпуска глава назад и затваря очи. В този момент на вратата се звъни. Скача.
Мая- - Какво забрави пък сега?
Отваря вратата. Вижда мъжът от кафето. Встрещава се и затваря вратата. Минута стои така и пак я отваря. Известно мълчание.
Едновременно той и тя : - „Не може да бъде” ; „ Не е истина”
Мая- - Какво правиш тук ? Ти да не си някакъв маняк?!
Стенли- - Не зная как ще ти прозвучи , но ако ти си Мая Захариева , значи идвам при теб.
Мая- - Я се разкарай щото мога да крещя много силно! / Бута го /
Той се пресяга да я успокои. Тя започва да маха силно на посоки. Става лека схватка . Зашива му силин шамар. Хваща я здраво за ръцете.
Стенли- - Спокойно ,спри се! Аз съм Стенли, Станислав. Ганди трябваше да се е обадил за мен.
Мая се отпуска ,гледа го с недоверие. Приближава се и извиква в лицето му:
Мая- - Ти си луд ,бе!

Влиза в стаята. Полуобърнатата към външната врата извиква: Влизай! Не стой като истукан!

Стенли влиза, оставя багажа до себе си . Оглежда се.

Стенли-

- Трябваше да дойда утре ,но така се получи.

Мая-

- Като е трябвало,защо цъфна днес. Изкара ми къгла.

Стенли-

- Да, наистина съжалявам! Подложих те на доста стрес и....

Мая-

- / Прекъсва го / - Късно е за психоанализа. Ще спиш в онази стая. Не съм я оправила ,но ще го преживееш някак до утре!

Стенли-

- О,кей! Няма проблем ! / Взима си багажа и се отправя към стаята/- Лека нощ! /Усмивва се / ....И спокойна!

Мая-

- / Натъртено/ - Надявам се!

Сутринта Мая влиза по пижама в дневната и се захваща да прави кафе в малкото боксче. Идва и Стенли.

Стенли-

- Добро утро. Спокойна ли беше нощта?

Мая-

- Само го поглежда и му прави знак с ръка / супир/ - Ще пиеш ли кафе?

Стенли-

- С удоволствие!

Мая-

- Сложи още една чаша.

Стенли-

- чакаме ли някой?

Мая-

- Крем ще дойде. Не и е нужна покана. Това е нейното заведение за сутрешно кафе.

Звъни се, след което без да чака да и се отвори ,влиза Кремена.

Креми-

- Опа, изпускам важни моменти. Я кажи ,Майче,как за една вечер успя да разкараш Ники и да стигнеш до закуска с друг привлекателен господин? Това и за моите възможности е много! Приятно ми е ! Кремена! А ти си....

Стенли-

- Станислав, Стенли- подава ръка за поздрав.

Мая-

- / Подреждайки масата/- Какъв Стенли си ти ! Ти си Станчо или Слави. Това са българските варианти на Станислав.

Креми-

- Пригответи се да чуеш сутришната доза градивна критика, а ла Мая. / към Стенли/

Мая-

- Е не е ли така? Всички Александровци са Съни , а Стефките Стефани.Като тебе Стенли ,дето си кръстен на дядо си Станчо. / Смят се/

Стенли-

- А ти Мая, на кой си кръстена?

Мая-

- На баба си Дарина.

Стенли и Кремена ,смеейки се правят знаци на чудене.

- Много просто и логично. Тя през целия си живот се чудела и маела ,защо се е омъжила за дядо ми ,като селския богаташ давал мило и драго за нея. Толкова се чудела и маела ,че взели и ме кръстили Мая ,та да могат другите жени от рода да си имат едно на ум.

Креми-

- Браво на вашите! Мъдри хора.

Мая-

- Ще гледам да не повтарям грешката и. Нямам никакво време, закъснявам. Ти Станьо ,какви ще ги вършиш днес?

Стенли-

- Ще ходя за разни документи,преводи, легализаций. Трябват ми за участие в реализирането на един проект в Германия. Там ще съм две

години и после мисля да се върна тук и да се реализирам. Мисля ,че
имам голями шансове именно тук.

Креми- - С какво се занимаваш?

Мая- - С психоанализа. То всички такива са малко психо! А при теб е видно.
/смее се/

Стенли- - Това ми е хоби ,така да се каже. Иначе се занимавам със създаване на
таланти , с изкуство ,театър ,малко преподавателска дейност.

Мая- -Айде стига бе! Сериозно ли? Е , ти си в Меката на талантите! Човече, в
България, ако питаш всеки е талант. Ние сме гиганти!По всичко! Само
дето често крайните резултати не съвпадат с претенциите ,но затова пък
има много виновни и това винаги са другите.

Стенли - - Така като те гледам ти си талант по черногледство.

Мая- - Е, значи нещо или някой доста се е постарал да ме формира в тази
насока.

Стенли- - Ти си позволила. Предала си се да те залее мръсната вода.нали знаеш
приказката за златното момиче? Едното се потопило в черната вода и
станало черно, другото в синята и станало синьо, а третото се потопило
в златната вода и станало златно. Въпросът е ,в коя от всички води ще
поискаш и ще успееш да се потопиш.

Мая- - Много патетично и вълнуващо.Само ,че се намира някой ,който
изскача зад гърба ти и те бутва от брега и политаш в нищото. И се чудиш
от къде ти е дошло.

Стенли- - В мойта приказка няма такъв персонаж.Забележи ,че той е в твоята
приказка. Аз просто не съм го създал. Докато ти го
очакваш.Предизвикваш го. Разбира се ,че ще се появи при теб.

Мая- - Оооо,нямам време, иначе доста бих поспорила с теб. / Става и започва
трескаво да се приготвя за излизане/ / Ядосано/ - Къде са ми ключовете,
по дяволите?

Креми- - / Закача я / - Не сме обсъдили темата за глобалното затопляне./ Смее се/
Мая намира ключовете и заканително с пръст към двамата:

Мая- - Тръгвам с главоболие заради вас. / След две крачки се обръща/- Между
другото, за глобалното затопляне имам какво да кажа.../ Обръща се и
отваря вратата/

Стенли- - Мая, а сещала ли си се , че този някой ,който изскача зад гърба ти,може
да е там не за да те бутне ,а да те предпази от падане.

/ Мая остава на място за няколко секунди и излиза/

Креми- - Всички по задачи! Смело напред! То се видя ,че пак аз ще вдигам
масата. / Взима чиния и чаша и се затичва като самолет към бара/
Стенли също излиза.: Чао . До довечера!

Привечер. Мая е седнала на земята. Пред нея има голям катастрон.
Разхвърляла е бои за рисуване.Рисува с ръце и слуша музика.Облечена е
небрежно ,домашно. Звъни се .Влиза Стенли / сам си отваря/ Вижда Мая
и широко се усмихва.

Стенли- - Имаме вечер на таланта?

Мая- - Това е моят начин на релаксация.
Стенли- - Обичаш да се мацотиш,а? Я да видя. / наблюдава минута как Мая прави отпечатъци с ръце и линии/ - Изглежда забавно и интересно.-
Може ли да опитам?

Мая- - Действай.
Стенли- - Какво цапаш , извинявай ,рисуваш?
Мая- - / Замерва го с един парцал/ - Композицията се казва „Откриване”
Започва и Стенли да отпечатва ръцете си и да рисува

Стенли- - По-скоро ще стане хаос Шарен хаос.
Започват двамата да нанасят безразборно отпечатъци и цветовете, като се смеят ,забавляват и бутат. В един момент тя спира, поглежда листа и казва:

Мая- - След всеки хаос идва откриване.
Двамата са близо един до друг и Стенли я целува. Мая първо се потдава ,но после се отдръпва. – Я се разкарай! Реши ,че моят живот е хаос и ти спасителят се залови да го подредиш?!

Стенли- - Дори не съм си го помислил.
Мая- - Забрави! Няма да ме преметнеш! Няма да преобръщаш светът ми наопаки.

Стенли- - Защо си толкова уплашена? Може би твоят свят трябва да се обърне наопаки,за да видиш че има не само черно ,но и бяло и жълто / взима няколко бои/ и червено.Понапръскай малко нещата ,за да станат цветни.

Мая- - / Крещейки/- Какво знаеш ти за моите неща? Ти си ,като степния вятър. Минаваш, обрулваш и отминаваш. Днес си тук ,утре те няма.

Стенли- - Хубавото на вятъра е че е движение. Защо се стахуваш да се раздвижиш? Та дори и да вдигнеш пушилка. / Крещи/
Мая- - / Със същия висок тон/ -Защото часовникът ми цъка твърде бързо. Нямам време за нови стартове. Но те въпреки това ми се налагат. Тези спринтове на къси разстояния ме уморяват и са ,като бягане на място. Но за дълги спринтове нямам време и смелост.

Стенли- - За мен животът не е спринт ,а откривателство. Можеш да откриваш винаги ,навсякъде и във всичко.
/ Остава боите и излиза. Мая се провиква след него:/

Мая- - На думи е лесно!И аз мога да философствам!
Стенли- / Някъде отвън/ - Ти избираш в коя вода да скочиш!

Стенли лежи на дивана и чете. Мая влиза от стаята . Облечена е във вечерен стилин тоалет.Снове насам- натам. Стенли не вдига очи от книгата.Звъни се . Мая отваря.Влиза Николай. Стенли става . Поздравяват се.

Мая- - Запознайте се: николай-Стенли; Стенли- Николай.
Николай- -Нямам удоволствието да ви познавам.
Стенли- - Да ,скорошен съм. / Многозначително/
Николай- - В смисъл?
Стенли- - Гост-навлек ,така да се каже.

Мая- - Ники, тръгваме ли ? Ще закъснеем.
Николай- - Да, да / Обръща се към Стенли/ -